

DOSSIER DE PREMSA

Programació 2026

NO
NO

Fundació Joan Miró

Parc de Montjuïc
Barcelona

Centre d'Estudis
d'Art Contemporani

Índex

1. Introducció	3
2. Nota de premsa	5
3. Collecció	9
3.1. Nova presentació de la Collecció	10
3.2. Obrir l'arxiu	12
4. Exposicions	13
4.1 Espai 13	15
4.2 Kapwani Kiwanga, Premi Joan Miró	16
4.3 Charlotte Perriand	18
4.4 Exposicions de fotografia al Vestíbul	20
5. Exposicions internacionals	22
5.1. <i>Miró and the United States.</i> The Phillips Collection, Washington DC	24
5.2. <i>Joan Miró. Women, Birds. Stars,</i> Museo de Arte Brasileira de São Paulo	25
5.3. <i>Affinities. Joan Miró, his cities, his artist friends.</i> Shenzhen International Art Museum	26
6. Programació pública i social	27
6.1 Pensament	29
6.2 Innovació en mediació: la participació al centre	30
6.3 Sostenint la creació molt jove	32
6.4 Primavera de performance i música per tancar el 50è aniversari	33
6.5 Inclusió	34
7. Publicacions	35
7.1 Fundació Joan Miró. Un itinerari obert	36
7.2 Miró i els signes	36

1. INTRODUCCIÓ

El 2026 arriba a la Fundació Joan Miró amb una **mirada decidida cap a l'arquitectura** i tot allò que l'envolta. Coincidint amb la segona part del **50è aniversari de la institució, que s'estén del juny del 2025 al juny del 2026**, la Fundació obre un any de programació dedicat a explorar una disciplina que fa de pont entre l'art, l'urbanisme i la manera com vivim els espais compartits. L'arquitectura no es viu com un àmbit aïllat, sinó com una pràctica que dona forma a la ciutat, que dialoga amb el territori i que condiona la llum, el moviment i el ritme de la vida quotidiana.

El context és propici: **Barcelona és Capital Mundial de l'Arquitectura el 2026**, i aquesta coincidència ofereix un marc excepcional per sumar-se a un debat global sobre el futur de les ciutats. En aquest escenari, la Fundació Joan Miró proposa una lectura ampliada de l'arquitectura, entenent-la com una manera d'habitar, de projectar i de relacionar-nos amb el que ens envolta. És també l'oportunitat de reafirmar que la institució participa activament en els grans debats culturals i urbans del present.

De fet, el 50è aniversari recupera l'esperit amb què **Josep Lluís Sert i Joan Miró** van concebre l'edifici: un espai pensat per ser viscut, recorregut i respirat. La **nova presentació de la Col·lecció** reivindica l'experiència arquitectònica com a part del llegat de la institució posant en relleu fins a quin punt l'arquitectura forma part de la seva identitat. La relació amb la llum, els volums mediterranis i la idea d'un museu que abraça la ciutat serveixen per recordar que l'edifici no és només un contenidor d'art, sinó una peça clau del patrimoni català per entendre com Miró i Sert imaginaven la convivència entre creació, espai i vida.

El 2026 serà també un any clau per aprofundir en l'obra de Miró. Per primera vegada, la Col·lecció es presentarà a través dels seus processos artístics i en diàleg amb l'arquitectura de Sert, oferint una mirada renovada i més experiencial sobre la manera com l'artista treballava, experimentava i

transformava els materials. Aquesta nova lectura permet seguir els seus gestos, ritmes i intuïcions, posant l'accent en la dimensió creativa més viva del seu llegat.

La programació del 2026 entoma aquest repte amb una aproximació que recorre des de l'herència de figures essencials fins a noves mirades contemporànies. El llegat visionari de Josep Lluís Sert, arquitecte de l'edifici de la Fundació, i l'esperit innovador de **Charlotte Perriand**, una de les protagonistes de la temporada expositiva, que va entendre l'espai com una estructura viva, flexible i oberta al benestar de les persones, serveixen com a fil conductor d'un any en què la institució reivindica el paper de l'arquitectura com a motor de pensament i com a estructura viva que respira amb la ciutat.

Al costat de les exposicions centrals, la programació pública i social continuarà ocupant un lloc essencial. La Fundació reforça la idea del museu com un espai de diàleg i de participació activa, amb activitats que fomenten la reflexió crítica, la mediació cultural i una relació més directa i viva amb els visitants. El museu es consolida així com un lloc on pensar, aprendre i construir comunitat.

L'**Espai 13**, fidel a la seva vocació històrica, continuarà donant suport als artistes emergents i a noves formes de recerca creativa. Serà un punt d'entrada a les pràctiques més contemporànies, una plataforma perquè les veus més joves puguin confrontar-se amb els reptes de l'art actual i fer créixer el panorama creatiu de la ciutat.

Un altre dels moments destacats de l'any serà el **Premi Joan Miró**, un guardó internacional de primer nivell, que enguany donarà lloc a la **primera exposició monogràfica a l'Estat de Kapwani Kiwanga**. La mostra permetrà acostar-se a una creadora de gran rellevància internacional, en línia amb la vocació de la Fundació de projectar talent i mirar més enllà de les fronteres.

El 2026 tornarà a demostrar que l'obra i el llegat de Joan Miró continuen plenament vigents. La

seva projecció internacional es farà visible amb tres exposicions en tres continents diferents, reafirmant que el seu llenguatge artístic manté una capacitat d'inspiració global i que el seu univers segueix dialogant amb noves generacions d'artistes, investigadors i públics.

Des del detall d'un espai fins al desplegament sobre el territori, la Fundació Joan Miró convida, el 2026, a repensar com es construeixen els llocs que compartim i com condicionen i inspiren la vida que s'hi desenvolupa. El 2026 serà, així, un any per mirar l'arquitectura com una força oberta, transversal i profundament vinculada al futur de Barcelona i del món.

2. Nota de premsa

LA FUNDACIÓ JOAN MIRÓ SITUA L'ARQUITECTURA AL CENTRE DEL SEU 2026 AMB LA PRIMERA GRAN ANTOLÒGICA DE CHARLOTTE PERRIAND A L'ESTAT

La nova presentació de la Col·lecció activarà el diàleg entre Miró i l'arquitectura de Sert mitjançant més d'un centenar d'obres de l'artista.

La primera gran exposició monogràfica a l'Estat dedicada a l'artista Kapwani Kiwanga serà un dels moments clau de la primavera, en el marc del Premi Joan Miró.

Charlotte Perriand protagonitzarà la primera gran antològica a l'estat, amb una lectura pionera de l'arquitectura i el disseny modern i la seva relació amb Sert.

La programació pública i social serà present de manera transversal en totes les exposicions, fet que reforça la idea del museu com un espai de diàleg i de participació activa, amb activitats que fomenten la reflexió crítica, la mediació cultural i una relació més directa i viva amb els visitants.

Washington, São Paulo i Shenzhen acolliran tres grans exposicions internacionals que projecten l'energia inesgotable de Miró i la vitalitat global del seu llegat

Barcelona, 18 de desembre del 2025. La Fundació Joan Miró convertirà l'arquitectura en l'eix vertebrador de la seva programació del 2026, un any que coincideix amb Barcelona com a Capital Mundial de l'Arquitectura i amb la segona part de la celebració del 50è aniversari de la Fundació. L'objectiu d'aquesta aposta és situar l'arquitectura, entesa no només com a edifici o estil, sinó com a forma de vida, d'organització del territori i d'imaginació de futur, al centre del debat cultural. És un gest que parteix del llegat de **Josep Lluís Sert** i que es desplegarà a través de diversos eixos: la **nova presentació de la Col·lecció**, en diàleg entre Joan Miró i l'arquitectura de Sert; la **primera exposició monogràfica a l'Estat de l'artista Kapwani Kiwanga**, guanyadora de la **novena edició del Premi Joan Miró**; la **primera gran antològica de Charlotte Perriand**, dedicada a una de les poques dones que va treballar a l'Atelier Le Corbusier i amiga de Sert i Miró, i una **programació pública i social** que, en conjunt, **reivindica l'arquitectura com una eina per pensar el present, llegir el passat i projectar nous horitzons culturals**.

NOVA PRESENTACIÓ DE LA COL·LECCIÓ

El març del 2026, la Fundació presentarà la reordenació de la Col·lecció, una exposició que restitueix l'esperit original amb què Sert i Miró van concebre l'edifici: un espai on arquitectura i obra formen una unitat orgànica, permeable i lluminosa. La nova lectura **s'inspira en una carpeta de treball de Miró** dels anys cinquanta, que conté imatges que parlen de la idea d'espai i de temps i que va titular **Cercle**. L'exposició es basarà en els **processos de treball de l'artista**, i no en criteris formals o historicistes. A més, obrirà al públic el **Jardí dels Xiprers** i recuperarà la

llum natural, i activarà així un recorregut que converteix l'edifici mateix en part central del patrimoni mironià. La conservació i presentació de la Col·lecció compta amb el suport generós i continuat de la **Fundació Vila Casas**.

KAPWANI KIWANGA, PREMI JOAN MIRÓ 2025

La primera monogràfica estatal de Kapwani Kiwanga, Premi Joan Miró 2025, **obrirà el 29 d'abril** amb el suport de la **Stavros Niarchos Foundation (SNF)** i **CUPRA**. Tot i que no és una artista arquitectònica en el sentit estricte, Kiwanga construeix una arquitectura interna contundent que investiga la materialitat, els sistemes d'explotació, els intercanvis econòmics i les temporalitats geològiques que configuren la nostra relació amb els espais. La mostra, concebuda específicament per a la Fundació, aprofundirà en els seus estudis sobre disseny, espai, control i identitat, obrint noves perspectives per mirar l'arquitectura, i les seves estructures de poder, des d'un lloc radicalment contemporani.

ESPAI 13

Enguany l'**Espai 13** estarà comissariat per **Alejandro Alonso Díaz**, que articularà un cicle que vincula art contemporani i arquitectura a partir dels processos invisibles que sostenen els espais construïts: ritmes interns, fluxos energètics, circulació de materials i tensions emocionals i sistèmiques. Aquest espai, que compta amb la col·laboració de la **Fundació Banc Sabadell**, tindrà exposicions de **Huaqian Zhang, Michael Kleine, Ghislaine Leung i Victor Ruiz Colomer**, i una intervenció de **Camilla Wills** al Vestíbul. El cicle pensarà els edificis com a ecosistemes vius, sensibles i polítics, i ampliarà la conversa entre disciplines que vertebrava la programació del 2026.

CHARLOTTE PERRIAND

A l'octubre, la Fundació presentarà la **primera gran antològica a l'Estat** dedicada a una figura essencial del disseny i de l'arquitectura moderna: **Charlotte Perriand**. Perriand va defensar una síntesi transversal de les arts com a via per transformar la manera com vivim, un principi que dialoga de manera privilegiada amb la mirada de Sert i Miró. L'exposició, patrocinada per la **Fundación BBVA**, aprofundirà en el seu període a l'Atelier Le Corbusier, en els seus encàrrecs per al Govern francès i en la seva relació amb Sert i els arquitectes i artistes catalans vinculats al Pavelló de la República. També mostrarà, per primera vegada, documents i peces procedents del seu arxiu personal que revelen la intensitat d'aquestes complicitats, així com la seva contribució a una concepció de l'arquitectura més situada i humana.

PROGRAMACIÓ PÚBLICA I SOCIAL

La programació pública i social serà present de manera transversal en totes les exposicions. La **Fundació incorporarà espais de mediació permanents dins el recorregut museístic, laboratoris performatius i un ampli ventall de projectes educatius** vinculats al Premi Joan Miró, com la Xarxa d'Escoles o l'espai participatiu de l'artista Maguette Dieng. Aquesta mediació, concebuda com a espai crític, sensorial i participatiu, redefineix el paper del museu com a ecosistema viu. El 2026 serà un any que combinarà memòria, anàlisi i projecció exterior per enfortir el paper de Barcelona i de la Fundació en les converses internacionals sobre arquitectura i cultura.

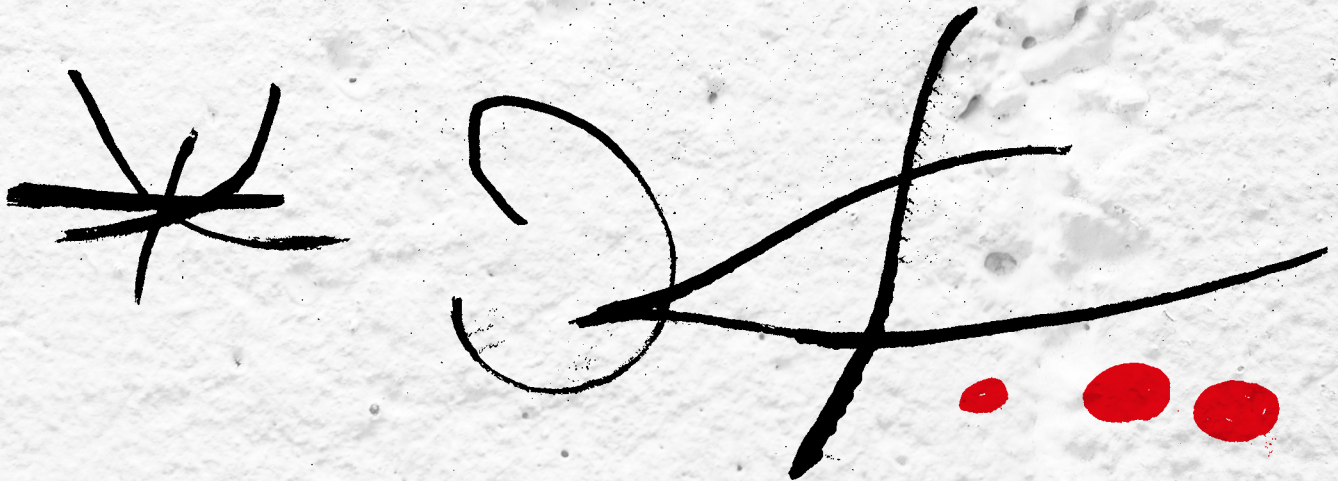
TRES EXPOSICIONS INTERNACIONALS EN TRES CONTINENTS PER CELEBRAR EL 50È ANIVERSARI

Pel que fa a les exposicions internacionals, la vigència de Joan Miró avui i arreu es materialitzarà aquest 2026 amb tres grans projectes, emmarcats en el 50è aniversari de la Fundació. ***Miró and the United States*** s'exhibirà del 21 de març al 5 de juliol a **The Phillips Collection de Washington**, on s'aprofundirà en la connexió creativa i institucional que l'artista va mantenir amb el país durant dues dècades. ***Joan Miró. Women, Birds, Stars***, amb un centenar d'obres, arribarà a **São Paulo** l'agost del 2026 per oferir una lectura nova sobre els seus grans temes simbòlics, mentre que ***Affinities. Joan Miró, his cities, his artist friends*** obrirà el setembre al **Shenzhen International Art Museum**, en la primera vegada que part de la col·lecció «Homenatge a Miró» viatja a la Xina. Aquestes itineràncies projecten l'energia inesgotable del llegat mironià, amplien la seva conversa amb altres geographies i confirmen la vitalitat global d'un artista que continua generant complicitats, aliances i relats compartits.

OBRIR L'ARXIU I FOTOGRAFIA AL VESTÍBUL

En paral·lel, les noves edicions d'***Obrir l'arxiu*** acostaran al públic els materials preparatoris que Miró va donar íntegrament a la institució. Lluny d'un espai de reserva, aquest àmbit es consolida com un punt de revelació processual d'una obra artística i arquitectònica en marxa amb dues mostres el 2026, entre les quals hi ha ***Obrir l'arxiu 08***, dedicada a l'obra ***Sense títol*** (1930) i els seus esbossos associats. El **Vestíbul** del museu es reforçarà com a espai de fotografia i experimentació visual amb tres exposicions dedicades a **Joan Casellas**, **Joaquim Gomis** i **Camilla Wills**, fet que el consolidarà com un laboratori on memòria, document i arquitectura quotidiana dialoguen de manera natural.

3. Col·lecció

Fundació Joan Miró

Parc de Montjuïc
Barcelona

Centre d'Estudis
d'Art Contemporani

3.1 NOVA PRESENTACIÓ DE LA COLLECCIÓ

A partir del 13 de març de 2026

La conservació de la col·lecció compta amb el suport generós i continuat de la Fundació Vila Casas

La **reordenació de la Collecció**, prevista per al 2026, situarà l'edifici de Josep Lluís Sert al centre d'una experiència museística renovada que farà dialogar l'arquitectura, l'obra i les persones amb una mirada inèdita. Aquesta nova presentació, **comissariada per Teresa Montaner i Marta Ricart**, parteix del binomi inseparable integrat per obra i espai que estructura el recorregut i dota de sentit cada sala.

El projecte s'inspira en una carpeta de treball que Miró va fer entre la segona meitat dels anys cinquanta i l'inici dels seixanta, conservada al valuós arxiu de dibuixos que l'artista va donar a la Fundació. En aquells documents, que reflexionen sobre l'espai i el temps com a eixos de la seva pràctica, hi batega la idea d'una nova manera de relacionar les persones amb l'art. La reordenació reprèn aquesta intuïció i la porta al present: la mostra propiciarà una experiència construïda a partir de les múltiples relacions entre les obres, l'espai i les persones.

En aquest recorregut renovat, l'arquitectura de Sert assumeix un paper essencial. L'artista i l'arquitecte ja van treballar colze a colze a concebre espais específics per a obres específiques, i aquesta lògica torna a ser clau: l'edifici determina ritmes, perspectives i llindars que activen la mirada. S'obrirà al públic el Jardí dels Xiprers, s'activarà el diàleg entre interior i exterior per permetre que l'espai respiri i que les obres es vinculin a l'entorn i a la llum que les envolta.

La reordenació s'ha concebut com una mostra viva, amb una durada de dos anys i un moviment constant de les obres a partir de quatre focus de treball que es desplegaran successivament. Aquest dinamisme permetrà generar nous diàlegs i lectures sobre Miró, ampliant els marcs d'interpretació cap a registres com l'arquitectura, l'astrofísica, la geologia o les arts escèniques. Activitats, tallers i conferències complementaran el procés, i obriran espais per repensar l'obra mironiana des de múltiples perspectives.

Joan Miró, *Mains s'envolant vers les constellations*, 1974.
Fundació Joan Miró, Barcelona.
© Successió Miró, 2025

Joan Miró, *Sobreteixim dels vuit paraigües*, 1973. Acrílic i objectes damunt "sobretexim" fet a mà per Josep Royo. Fundació Joan Miró, Barcelona. © Successió Miró, 2025

Amb més d'un centenar d'obres, la reordenació és possible gràcies a la generositat fundacional de Joan Miró, de la seva família, de **Kazumasa Katsuta** i de **col·leccionistes i institucions que han donat o cedit obra**.

Un dels elements més destacats d'aquesta nova etapa serà la integració de la mediació dins les sales, al llarg de tot el recorregut expositiu. Col·lecció i mediació aniran de bracet i conviuran físicament entre les obres de Miró, en una proposta innovadora i sense precedents a la Fundació Joan Miró. Es tracta d'una aposta inèdita també en el context museístic de la ciutat, que transforma la manera d'acompanyar els públics i d'activar la lectura de les peces. La presentació no es conformarà a partir de criteris formals o historicistes, sinó d'acord amb els processos de treball de l'artista.

La nova ordenació de la Collecció reivindica així el llegat viu de la Fundació: un museu on arquitectura i creació formen una única experiència coherent, oberta i profundament arrelada al territori, a la memòria i al futur de la ciutat.

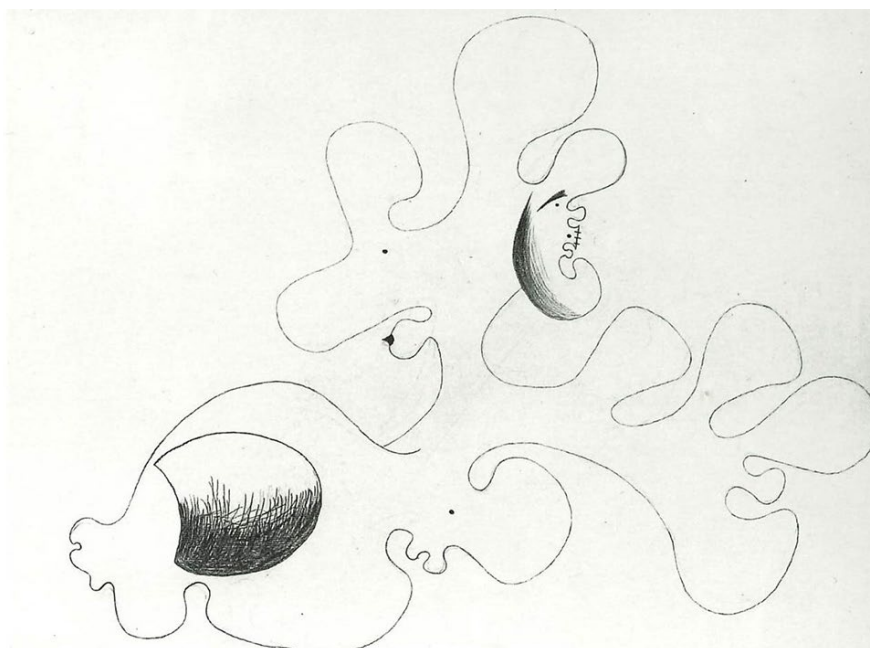
3.2 OBRIR L'ARXIU

El projecte ***Obrir l'arxiu*** situa al centre un dels llegats més singulars de Joan Miró: el fons de dibuixos preparatoris i documentació que l'artista va donar íntegrament a la Fundació. Un arxiu excepcional, conservat a la torre octogonal de l'edifici, que no s'entén com un dipòsit tancat, sinó com un espai viu de lectura, experimentació i coneixement. La filosofia és clara: no es tracta d'amagar ni reservar aquest material, sinó d'activar-lo. Per això, la Fundació presenta cada any petites exposicions, íntimes i simbòliques, que permeten acostar-se als processos interns de l'artista, a les seves fonts d'inspiració i a la gènesi del seu llenguatge visual.

Aquestes presentacions ofereixen una mirada que complementa i expandeix la lectura de l'obra acabada. Els dibuixos, anotacions, esbossos i documents de treball mostren com Miró construïa idees, com observava, com destil·lava imatges i com explorava formes abans de traslladar-les a la pintura, l'escultura o el gravat. És un accés privilegiat a l'origen de la seva creativitat: els materials que expliquen el gest abans del gest, la idea abans de la forma. Amb ***Obrir l'arxiu***, la Fundació reivindica que el seu patrimoni no és només allò

que es mostra a les sales, sinó també allò que es conserva per comprendre en profunditat el seu univers. L'arxiu, activat i compartit, es converteix així en un espai de revelació. Aquestes exposicions reforcen la vocació de la Fundació de llegir Miró des del detall i des del procés, i d'obrir el seu llegat de manera contínua al públic i a la recerca.

Durant el 2026 es presentaran les exposicions ***Obrir l'arxiu 08*** i ***Obrir l'arxiu 09***. A la primera es presentarà ***Sense títol (1930)***, la darrera obra que ha entrat a la Col·lecció de la Fundació Joan Miró gràcies a una **donació de Françoise Marquet Zao**. Es tracta d'un dibuix dels anys trenta fet en llapis sobre paper Ingres. Juntament amb l'obra acabada, s'exposaran els esbossos que Miró va fer per a tota la sèrie i que molt possiblement van estar inspirats per l'article «Le Gros Orteil», que Georges Bataille va publicar a la revista francesa d'avantguarda *Documents*, núm. 6, el novembre del 1929. Pel que fa a ***Obrir l'arxiu 09***, té una temàtica en construcció.

Joan Miró. *Sense títol*, 1930.
Fundació Joan Miró, Barcelona.
Donació de Françoise Marquet Zao.
Antiga col·lecció de Zao Wou-Ki.
© Successió Miró, 2025

4. Exposicions

Fundació Joan Miró

Parc de Montjuïc
Barcelona

Centre d'Estudis
d'Art Contemporani

El 2026, la Fundació Joan Miró desplegarà un programa d'exposicions temporals que reflecteix la vitalitat i la diversitat de mirades del centre. L'Espai 13 continuarà com a laboratori de creació contemporània amb l'encàrrec de comissariat a Alejandro Alonso Díaz, mentre que Kapwani Kiwanga presentarà el seu projecte com a artista guanyadora del Premi Joan Miró, aprofundint en les seves investigacions històriques sobre poder i desigualtat.

L'any inclourà també una mostra dedicada a Charlotte Perriand, que en destacarà la dimensió multidisciplinària i la seva influència en la relació entre espai, cos i vida quotidiana. Paral·lelament, el Vestíbul acollirà noves exposicions de fotografia, concebudes com a finestres d'entrada al museu i com a espais oberts a llenguatges diversos que complementen i enriqueixen la programació.

4.1 ESPAI 13

Del 5 de febrer de 2026 al 17 de gener de 2027

A la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell

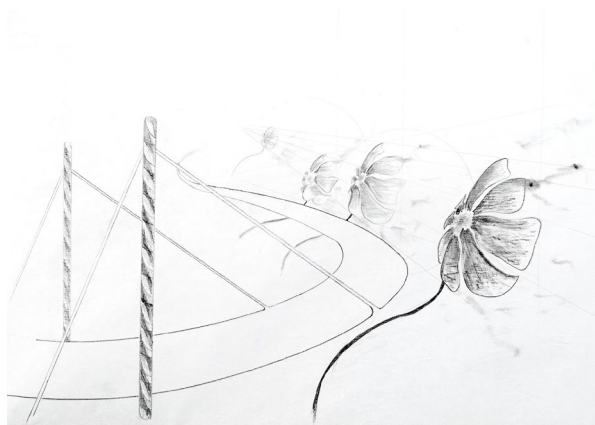
L'Espai 13 encararà el 2026 amb un cicle que reforça la seva vocació d'espai experimental i d'atenció sostinguda a les pràctiques emergents, que enguany ampliarà amb una lectura explícita del fet arquitectònic des de l'art contemporani. El comissariat recau en **Alejandro Alonso Díaz**, fundador de l'espai Fluent a Santander i figura destacada per la seva capacitat d'articular teoria, escriptura i pràctica comissarial. La seva proposta s'endinsa en els processos invisibles que sostenen els espais que habitem i en com els travessem. El cicle posa en relleu converses transversals entre disciplines, i encreua art contemporani, arquitectura i les maneres com el cos es relaciona amb els edificis, els seus plecs i les seves tensions.

Alonso Díaz parteix d'una investigació sobre la lògica cíclica que organitza els nostres dies (el flux constant entre llum i foscor, activitat i repòs) i sobre els trànsits energètics que determinen logística, consum i modes de vida. Aquesta mirada incorpora una dimensió que sovint queda fora del relat arquitectònic: la circulació de l'energia, entesa tant en termes materials com simbòlics. Segons el comissari, el cicle es concep com «un espai de negociació material, sistèmica, emocional, administrativa i social en què l'energia també comprèn un espai negatiu, manifestant-se com a decadència, repòs i mancança». L'exposició esdevé

així un organisme viu, sensible als ritmes que la travessen, als desequilibris i a les formes en què els espais condicionen allò que podem i no podem fer.

Els artistes seleccionats prolonguen els vincles de l'Espai 13 amb l'escena local i, alhora, obren finestres cap a altres geografies creatives i reforcen aquest diàleg entre arquitectura, pràctiques artístiques i ecologies invisibles. El cicle s'inicia amb **Huaqian Zhang** i culmina amb **Victor Ruiz Colomer**, dos dels creadors barcelonins més rellevants del moment. Destaquen també els projectes *site-specific* del berlinès **Michael Kleine** i de la londinenca **Ghislaine Leung**, que aporten perspectives que tensionen i amplien la narrativa del comissari, i exploren també com circula l'energia a través dels espais i quines estructures, visibles o ocultes, condicionen la nostra convivència. De manera excepcional, el cicle incorpora una intervenció de l'artista i editora **Camilla Wills** al vestíbul de la Fundació, així com una publicació desenvolupada amb la seva editorial, Divided Publishing. Tot plegat configura un any d'Espai 13 que consolida aquest espai com un laboratori d'idees, ritmes i imaginacions arquitectòniques, on les pràctiques contemporànies poden repensar el món a través dels espais que habitem.

Victor Ruiz Colomer,
Mountain come battery,
2022. Cortesia de l'artista.

4.2 KAPWANI KIWANGA, PREMI JOAN MIRO

Del 29 d'abril al 13 de setembre de 2026

Amb el patrocini de la Stavros Niarchos Foundation (SNF) i CUPRA

Entre les exposicions del 2026, la Fundació Joan Miró dedicarà un dels capítols més destacats a la presentació de la **primera gran monogràfica de Kapwani Kiwanga a l'Estat**, que s'inaugurarà el 29 d'abril amb la col·laboració de la **Stavros Niarchos Foundation (SNF) i CUPRA**. L'exposició s'inscriu plenament en la lectura crítica de l'arquitectura, l'espai i les estructures de poder, i reforça la vocació internacional i interdisciplinària que caracteritza la celebració del 50è aniversari de la Fundació.

Tot i que Kiwanga no és una artista seleccionada específicament per la seva vinculació arquitectònica, la seva obra desplega una arquitectura

interna d'una precisió i una coherència excepcionals. La seva pràctica, consistent i profundament estructurada, dialoga de manera orgànica amb l'arquitectura: investiga la materialitat, els fluxos de recursos, les economies d'intercanvi i les estructures de poder que organitzen territoris i cosos. Ha dut a terme recerques sobre dissenys arquitectònics, sistemes de circulació de materials i, en els darrers anys, ha obert el paradigma cap a temporalitats transhumanes, com la geologia, que permeten entendre els espais i els sistemes des d'escala que superen el temps humà.

Kapwani Kiwanga. *Soft Measures: Flysch* (2020)

Antropòloga de formació i artista de trajectòria global, Kiwanga ha construït una obra que, a través d'instal·lacions formalment refinades, desactiva relats hegemònics i examina les relacions entre poder, arquitectura, territori i identitat. El jurat del Premi Joan Miró va reconèixer la seva capacitat per transformar processos històrics i socials complexos en formes poètiques i conceptualment rigoroses, capaces d'establir un diàleg profund tant amb la radicalitat de Miró com amb l'arquitectura de Sert. La seva obra, exposada al New Museum, al MOCA de Toronto, a la Haus der Kunst o al Museu de Serralves, i la seva representació del Pavelló del Canadà a la Biennal de Venècia del 2024 amb *Trinket*, l'han consolidada com una creadora clau del panorama internacional.

L'exposició del 2026, que aplega una selecció d'obres ja realitzades i una part significativa de nova producció que l'artista ha produït de manera específica per a la mostra de Barcelona, aprofundirà en aquests eixos i posarà el focus en tres línies centrals: la materialitat i els sistemes d'explotació; els intercanvis econòmics i les seves tensions estructurals; i les crisis contemporànies vinculades al territori, des de l'explotació agrícola fins a l'habitatge. Tots aquests aspectes connecten directament amb la lectura arquitectònica que travessa la programació d'enguany, i posicionen l'obra de Kiwanga com un espai des del qual replantejar com es construeix i es controla el món que habitem.

Amb la seva potència crítica, la seva arquitectura conceptual i la seva capacitat d'obrir noves maneres de mirar, la mostra de Kapwani Kiwanga esdevindrà un dels pilars de les exposicions del 2026.

4.3 CHARLOTTE PERRIAND

De l'octubre de 2026 al febrer de 2027

Amb el patrocini de Fundación BBVA

Charlotte Perriand serà la gran exposició antològica que la Fundació Joan Miró presentarà a la tardor del 2026. S'inscriu plenament en el fil conductor de la programació d'enguany: una relectura profunda de l'arquitectura com a espai vital, com a llenguatge i com a manera de situar-nos al món. En aquest sentit, Perriand és una figura imprescindible. Va ser una de les poques dones que van aconseguir entrar al gran temple de la creació arquitectònica i urbanística moderna, l'Atelier Le Corbusier, i no pas com a ajudant silenciosa, sinó com a creadora amb veu pròpia capaç de transformar la lògica del disseny modern. Des d'aquells anys primerencs, va defensar una idea clau: que l'art, l'arquitectura i el disseny són inseparables, una síntesi capaç de canviar la manera com vivim, un principi que ressona de manera natural amb la Fundació, on arquitectura i creació es conceben com una experiència única.

L'exposició, **organitzada amb els Kunstmuseen de Krefeld i el Museum der Moderne de Salzburg i fruit de la col·laboració amb la Fundación BBVA**, situa Barcelona com un espai d'afinitats històriques i creatives. Aquí, el diàleg entre Perriand i Josep Lluís Sert pren un protagonisme especial: tots dos es van conèixer el 1928 treballant al taller de Le Corbusier i van mantenir una amistat i complicitat intel·lectual que va perdurar tota la vida. Durant la Guerra Civil i l'inici de la Segona Guerra Mundial, Perriand fins i tot va acollir Sert i Moncha Longás al seu petit apartament de París. Més tard, els seus camins es van bifurcar (Sert i Longás, cap als Estats Units; Perriand, cap al Japó i Indonèsia), però el flux de pensament i d'intercanvi no es va interrompre mai. En són prova episodis com el reportatge monogràfic que Sert li va dedicar als anys cinquanta o la presència de Perriand a la inauguració de la Fundació Joan Miró el 1976. Entre els materials que conservava al seu arxiu hi havia,

Charlotte Perriand amb les mans de Le Corbusier sostenint un plat a manera d'aurèola, 1928.

Foto: Pierre Jeanneret/ACHP 2025

fins i tot, documents del Pavelló de la República i una mostra original del mercuri de la font de Calder, un gest que simbolitza aquest lligam afectiu i professional.

La mostra resseguirà aquests encreuaments a través d'un recorregut que comença amb els anys formatius de Perriand i la seva etapa decisiva a l'Atelier Le Corbusier (1927-1937), un període en què molts dels seus dissenys —inclosa la mítica *chaise-longue* basculant— van quedar eclipsats per la figura del mestre, però que avui la recerca i els projectes expositius han restituït amb justícia. A continuació, l'exposició abordarà els encàrrecs que Perriand va desenvolupar per a diversos ministeris francesos, un camp que mostra el seu compromís polític per al canvi social i la convicció que el disseny podia intervenir directament en la vida quotidiana. En el cas de Barcelona, però, la història guanya una capa addicional: la mostra presentarà per primera vegada de manera inèdita els diàlegs entre Perriand i els arquitectes catalans vinculats al GATCPAC i al GATEPAC, així com la seva connexió amb els artistes que van col·laborar en el Pavelló de la República el 1937. Aquest focus permet entendre com el moviment modern va evolucionar, gràcies a figures com ella, cap a formes més arrelades, meditatives i sensibles a les cultures locals —des de les tradicions mediterrànies fins

als models rurals—, allunyant-se progressivament de la fredor industrial dels anys vint.

Les últimes seccions de la mostra se centraran en l'impacte profund que van tenir en Perriand els seus anys al Pacífic i les seves conseqüències en el seu llenguatge posterior: objectes modulables, espais flexibles i una concepció de l'habitatge que ja anticipava discussions contemporànies sobre sostenibilitat i responsabilitat cultural. La sala final revisarà l'homenatge que va retre als seus col·legues parisencs a Tòquio el 1955, així com els últims vincles amb Sert i Miró, i tanca així un cercle que uneix arquitectura, amistat i pensament compartit.

Amb contingut inèdit i una mirada que situa Perriand en el seu ecosistema real (una xarxa de creadors, arquitectes i idees que travessa París, Barcelona, el Mediterrani i el món), aquesta antològica vol posar en relleu la força transformadora d'una dona pionera, una creadora que va trencar barreres, va repensar la relació entre espai i vida, i va entendre el disseny com una eina per imaginar un futur més humà. En un any dedicat a repensar l'arquitectura i el seu paper en la nostra experiència, la presència de Charlotte Perriand a la Fundació Joan Miró no és només necessària: és reveladora.

Ernest Weissmann, Josep Lluís Sert, i Charlotte Perriand a casa de Charlotte Perriand a Montparnasse, 1936-37. Fotògraf no identificat. © AChp 2025

Moncha Sert, Charlotte Perriand i Josep Lluís Sert llegint el diari «Le Combat Syndical», a la casa de Charlotte Perriand a Montparnasse, 1936-37. Foto: Pierre Jeanneret/AChp 2025

4.4 EXPOSICIONS DE FOTOGRAFIA AL VESTÍBUL

Les exposicions de fotografia al Vestíbul de la Fundació Joan Miró reforcen la idea que l'arquitectura de Sert no és només un continent, sinó un espai de circulació visual i conceptual on les imatges activen nous relats. Des que aquest espai es va consolidar com un punt permanent dedicat a la fotografia amateur, en diàleg constant amb el Fons Gomis, conservat a l'Arxiu Nacional de Catalunya, el Vestíbul s'ha convertit en un laboratori de memòria, experimentació i proximitat. Les tres mostres previstes per al 2026 continuen aquest esperit: petites exposicions d'una gran densitat narrativa que connecten històries personals, genealogies creatives i una mirada crítica sobre el món que ens envolta.

RETRATS SENTIMENTALS DE NOVA YORK, DE JOAN CASELLAS

La primera proposta, *Retrats sentimentals de Nova York*, de Joan Casellas (11 de novembre del 2025 - 15 de febrer del 2026), recupera l'estada novaïorquesa de l'artista i *performer*, que ja havia trepitjat la Fundació en els seus inicis a l'Espai 10. Als anys vuitanta, Casellas es va endinsar en una ciutat que bullia culturalment i que mirava amb fascinació cap a la nova escena catalana sorgida després de la dictadura. Els retrats que va fer, sincers, intuïtius, plens de presència, documenten la diversitat creativa d'una època marcada per trobades fortuïtes, comunitats efervescents i una sensació d'obertura que ressona de manera natural amb els vincles de Miró amb els Estats Units.

Grup d'operaris carregant un carro amb bales de cotó a Brownwood, a l'estat nord-americà de Texas.
© Hereus de Joaquim Gomis. Fundació Joan Miró, Barcelona, 2025

Diversos cartells publicitaris a Houston, Texas.
 © Hereus de Joaquim Gomis. Fundació Joan Miró,
 Barcelona 2025

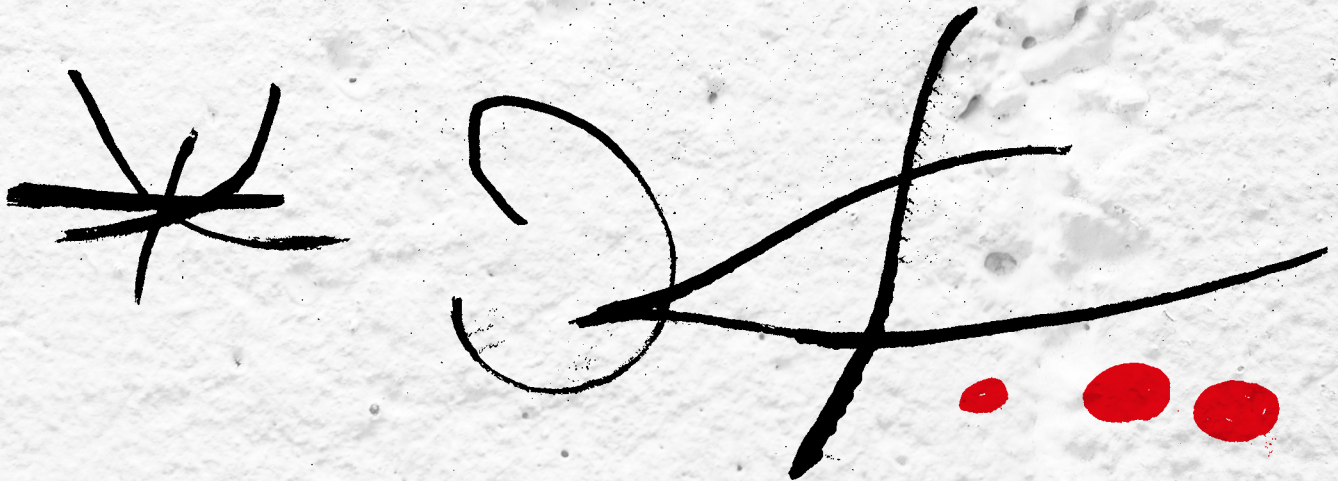
JOAQUIM GOMIS TRANSATLÀNTIC

Amb *Joaquim Gomis transatlàntic* (10 de febrer - 12 de juliol del 2026), el Vestíbul recupera una figura essencial per entendre la història de la Fundació. Abans de ser el seu primer president i un defensor incansable de la cultura moderna, Gomis va viatjar repetidament als Estats Units als anys vint, en un moment de transformació vertiginosa del país. Armat només d'una càmera i d'una intuïció visual extraordinària, va retratar camps de petroli, la indústria del cotó, gratacels emergents i fins i tot els detalls de la coberta del transatlàntic que el portava a l'altra banda de l'oceà. Aquestes imatges, avui icòniques, anticipen sense complexos la Nova Visió i revelen un Gomis jove, autodidacta i radicalment modern.

CAMILLA WILLS

El cicle es tanca amb la intervenció de Camilla Wills (14 de juliol del 2026 - 28 de febrer del 2027), artista i editora vinculada al nou cicle de l'Espai 13. La seva proposta, situada precisament a la frontera entre exposició i dispositiu editorial, explora com circula el text, com es distribueix el pensament i quines formes adopta la literatura quan es posa en relació amb l'arquitectura i el públic. Vinculada a Divided Publishing, editorial fundada amb Eleanor Ivory Weber, Wills trasllada al Vestíbul la seva pràctica híbrida, i el converteix en un espai de transmissió, lectura i experimentació visual. És un gest que reforça el paper d'aquest espai com a zona de transició i, alhora, com a lloc on les narratives de la Fundació poden respirar, expandir-se i trobar noves formes de ser mirades.

5. Exposicions internacionals

Fundació Joan Miró

Parc de Montjuïc
Barcelona

Centre d'Estudis
d'Art Contemporani

Com és habitual, la Fundació Joan Miró també tindrà exposicions internacionals que reforcen la presència global de l'artista, eternament contemporani, i projecten la seva força creativa cap a nous públics, enguany de manera especial amb motiu del 50è aniversari. Aquesta efemèride actua com un catalitzador: l'energia imparable de Miró i la vigència del seu llenguatge arriben el 2026 a escenaris culturals de primera línia arreu del món. Que la seva empremta continua creixent a escala global és innegable, i una mostra de la vigència del llegat de Joan Miró són les tres exposicions internacionals programades, en una mostra també dels valors d'obertura, transparència i democràcia que defensava Miró.

Aquestes exposicions s'emmarquen plenament en aquesta celebració i reflecteixen la capacitat de la Fundació per establir ponts i generar complicitats. L'energia imparable de Miró continua obrint camins més enllà de Barcelona, i el 50è aniversari de la Fundació es converteix en l'impuls natural per portar la seva obra a altres indrets del món. Les exposicions internacionals del 2026 projectaran aquesta força inesgotable, connectant nous públics amb l'univers mironià i reforçant la vocació expansiva d'una institució que entén la difusió global com a part essencial del seu llegat.

Washington presentarà *Miró and the United States* a partir del 21 de març; **São Paulo** acollirà *Joan Miró. Women, Birds, Stars* el 3 d'agost, i la ciutat xinesa de **Shenzhen** inaugurarà *Affinities. Joan Miró, his cities, his artist friends* l'1 de setembre. **Tres ciutats, tres lectures i un mateix impuls: compartir Miró en tota la seva amplitud.**

5.1 MIRÓ AND THE UNITED STATES. THE PHILLIPS COLLECTION, WASHINGTON DC

Del 21 de març al 5 de juliol de 2026

Exposició organitzada per The Phillips Collection per Elsa Smithgall, en col·laboració amb Marko Daniel, Matthew Gale i Dolors Rodríguez Roig, a la Fundació Joan Miró, Barcelona

Aliats internacionals de l'exposició a The Phillips Collection: PUIG, Fundació Abertis, Emovis i Elizabeth River Crossings
Acción Cultural Española AC/E i Institut Ramon Llull

L'exposició *Miró and the United States* representa un nou capítol en la **col·laboració entre la Fundació Joan Miró i The Phillips Collection de Washington**. Organitzada per Elsa Smithgall per a The Phillips Collection, en col·laboració amb Marko Daniel, Matthew Gale i Dolors Rodríguez Roig des de Barcelona, la mostra es podrà visitar del **21 de març al 5 de juliol del 2026**.

Aquesta mostra explora la conversa artística intensa i fecunda entre Joan Miró i els artistes nord-americans durant les dècades de 1940 a 1960, un període marcat pels contactes transatlàntics més rics de l'artista. La mostra ressegueix les relacions que Miró va establir amb creadors, col·leccionistes i institucions dels Estats Units, i analitza com aquest intercanvi va estimular noves formes d'inspiració i experimentació en el context de la postguerra. Les obres d'Alexander Calder, Louise Bourgeois, Lee Krasner, Norman Lewis, Jackson Pollock, Helen Frankenthaler i Adolph Gottlieb, entre molts altres, conviuen amb les de Miró per il·lustrar un paisatge artístic compartit i en transformació constant.

Després de presentar-se a Barcelona entre l'octubre del 2025 i el febrer del 2026, la seva itinerància a Washington permetrà aprofundir encara més en aquest diàleg transatlàntic. El públic nord-americà podrà descobrir de primera mà les connexions creatives que van marcar el desenvolupament de l'art de postguerra i entendre el paper de Miró com a interlocutor influent entre Europa i els Estats Units. Aquesta presència a The Phillips Collection reforça la dimensió internacional del 50è aniversari de la Fundació i amplia la projecció del llegat mironià a escala global.

Joan Miró, *La Première étincelle du jour II*
Fundació Joan Miró, Barcelona.
© Successió Miró, 2025

5.2 JOAN MIRÓ. WOMEN, BIRDS, STARS. MUSEU DE ARTE BRASILEIRA DE SÃO PAULO

Del 3 d'agost al 6 de desembre del 2026

Exposició organitzada per la Fundació Joan Miró i l'Institut Totex

Joan Miró. Women, Birds, Stars és una de les grans cites internacionals del 2026 i suposa una ocasió excepcional per veure a São Paulo una part rellevant de la Col·lecció de la Fundació Joan Miró. L'exposició, **organitzada per la Fundació i l'Institut Totex, es podrà visitar al Museu de Arte Brasileira - Fundação Armando Álvares Penteado (FAAP) del 3 d'agost al 6 de desembre del 2026, i reunirà un total de 100 obres de l'artista.**

La mostra recorre l'evolució del llenguatge signic de Miró a partir dels tres elements que esdevenen el nucli del seu vocabulari visual: la dona, l'ocell i els estels, i que, al llarg de la seva trajectòria, l'artista transforma en signes cada vegada més lliures, condensats i radicals. Aquest itinerari permet entendre com Miró va construir

un sistema propi de formes i gestos que acabarà definint un dels llenguatges més personals de l'art del segle XX.

Les 100 obres seleccionades reflecteixen l'amplitud de tècniques amb què Miró va treballar: **31 pintures, 10 dibuixos, 12 litografies, 38 gravats i 9 escultures.** La mostra incorpora, a més, una selecció important de **fotografies de Joaquim Gomis** que documenten els tallers de Miró i l'atmosfera creativa que els envoltava, així com material audiovisual que permet observar l'artista en plena activitat, revelant processos i gestos que ha emprat per arribar al resultat final de l'obra.

L'última vegada que una exposició d'aquest abast es va presentar a São Paulo va ser el 2015, amb *Joan Miró. La fuerza de la materia*, organitzada amb l'Institut Tomie Ohtake. Abans d'això, només el 1988, al Museu de Arte de São Paulo, que va acollir *Joan Miró. Pintura, escultura, tapiz, cerâmica, obra gráfica, cartazes*, amb 51 obres. El 2026 serà, per tant, només la tercera ocasió en què una part substancial de la col·lecció permanent de la Fundació es podrà veure al Brasil, i amb diverses obres mai mostrades al país, com *Dona, ocell, estel* (1978) tant en pintura com en obra gràfica i escultura, fet que reforça el caràcter excepcional d'aquesta ocasió.

Joan Miró. *Femme, oiseau, étoile*, 1978. Acrílic i oli damunt tela.
Fundació Joan Miró, Barcelona.
© Successió Miró, 2025

5.3 AFFINITIES. JOAN MIRÓ, HIS CITIES, HIS ARTIST FRIENDS, SHENZHEN INTERNATIONAL ART MUSEUM

De l'1 de setembre al 30 de novembre de 2026

Exposició organitzada conjuntament per la Fundació Joan Miró i Shenzhen Gao He Cultura y Arte SRL

Affinities. Joan Miró, his cities, his artist friends és una exposició de nova creació que debutarà en primícia al **Shenzhen International Art Museum (SIAM)** entre l'1 de setembre i el 30 de novembre del 2026. Organitzada conjuntament per la Fundació Joan Miró i Shenzhen Gao He Cultura y Arte SRL, la mostra reuneix **66 obres** i ofereix un recorregut inèdit que situa Miró en diàleg amb alguns dels artistes més representatius de l'art des de mitjan segle XX fins avui.

El concepte de l'exposició parteix de les correspondències i afinitats que s'estableixen entre Miró i creadors de diferents generacions, fet que evidencia un compromís compartit amb l'art com a motor d'experimentació i llibertat. Aquest diàleg es construeix a través de **26 pintures, 8 escultures, 6 litografies, 6 gravats, 3 objectes, 1 ceràmica, 1 collage, 13 còpies fotogràfiques i 2 videoinstal·lacions**. De totes aquestes obres, n'hi ha 18 que són de Miró, entre pintures, bronzes i litografies, que es presenten al costat de peces de 27 artistes més, entre els quals destaquen Alexander Calder,

Dorothea Tanning, Antoni Tàpies, Eduardo Chillida, Ignasi Aballí, Robert Rauschenberg, Joaquín Torres-García, Marcel Duchamp, Richard Serra, Max Ernst, Balthus, Joan Brossa o Zao Wou-Ki, entre molts altres.

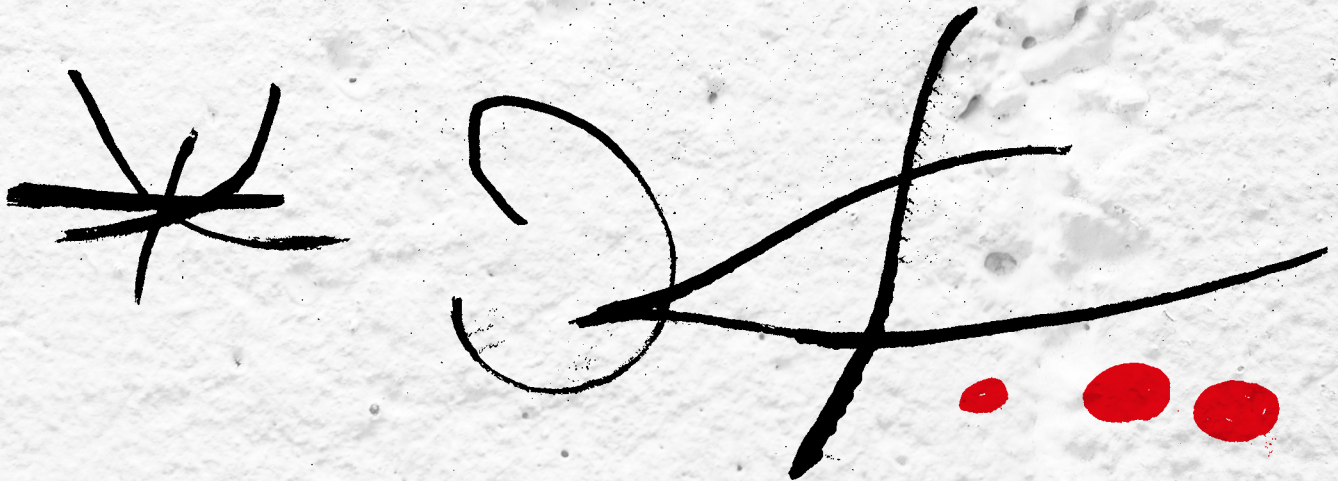
La mostra té un valor excepcional: serà la primera vegada que la col·lecció «Homenatge a Miró» es podrà veure fora de la Fundació Joan Miró. Aquesta col·lecció especial, formada a partir de donacions d'artistes després de la mort de Miró el 1983, va néixer com una manera d'honorar el seu desig d'oferir al museu una visió general de l'art internacional.

Entre les obres destacades que viatjaran per primera vegada a la Xina, hi figura *Personatge en la nit* (1974), una peça que reforça el caràcter excepcional d'una exposició concebuda per mostrar com Miró dialoga de manera viva i profunda amb artistes de contextos, generacions i llenguatges diversos, i projecta el seu llegat en un nou escenari internacional.

Joan Miró. *Personnage dans la nuit*, 1974. Acrílic i oli damunt tela.
Fundació Joan Miró, Barcelona.
© Successió Miró, 2025

6. Programació pública i social

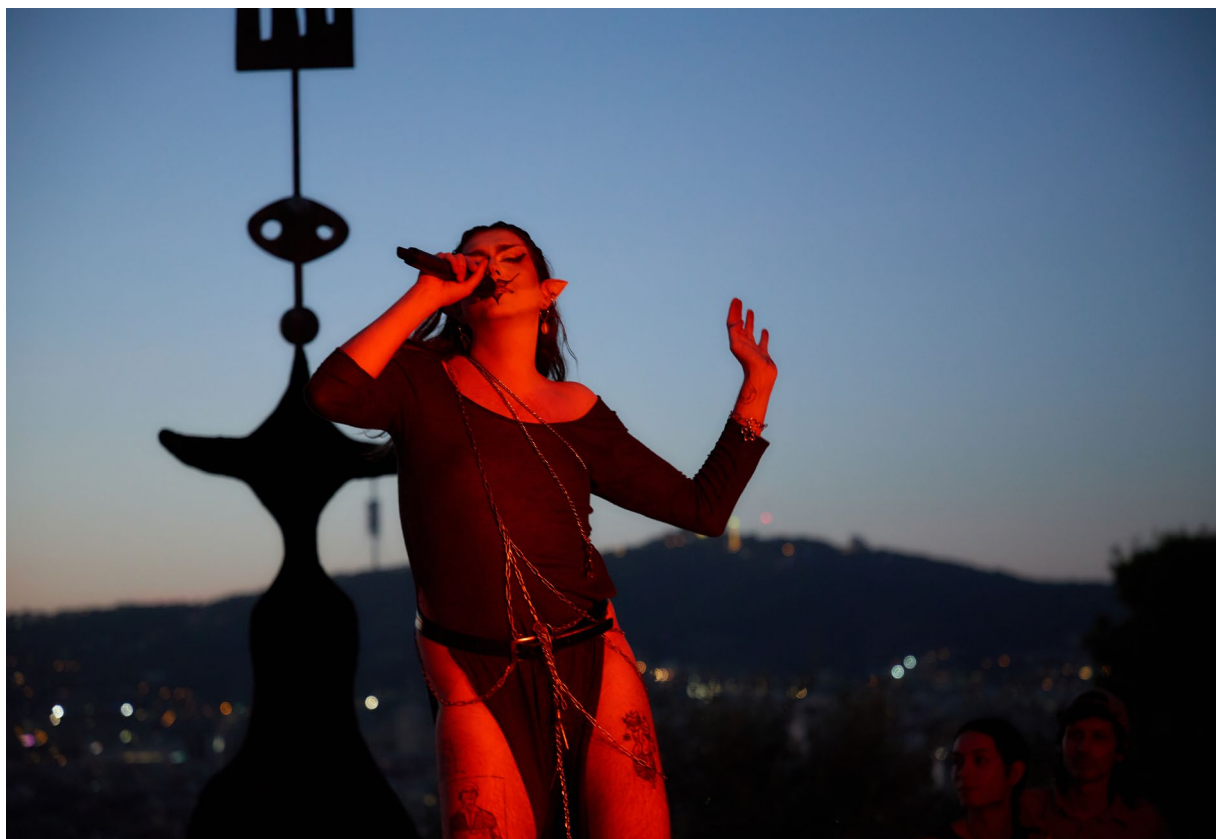
Fundació Joan Miró

Parc de Montjuïc
Barcelona

Centre d'Estudis
d'Art Contemporani

El 2026 consolidarà i reforçarà la programació pública i social de la Fundació, que guanyarà protagonisme en el dia a dia, amb una presència continuada al llarg de totes les exposicions i projectes, i generarà espais d'experiència, pensament i participació al voltant de cada proposta. El resultat és una programació que redefineix el paper del museu: d'edifici contenidor a ecosistema viu, obert i relacional, on exposicions, arquitectura i comunitats es pensen sempre en diàleg.

Reencarnacions III: Esquitxar (aka Mercury Splash Rel'aded). David Bestué i Antoni Hervàs, encarnats per YESSi Perse i Ali Arévalo. 5 d'octubre de 2025.
Foto: Andrea Carilla.

6.1 PENSAMENT

La Fundació desplega una sèrie de programes públics pensats per metabolitzar fenòmens polítics, ecològics, artístics i tecnològics que orbiten al voltant de les grans exposicions de l'any. L'objectiu no és traduir o simplificar la complexitat del món, sinó oferir espais on processar-la col·lectivament, amb formats que van de les converses a la poesia, passant per recorreguts, jornades i laboratoris. Aquests programes funcionen com a cambres de ressonància: llocs on l'art entra en diàleg directe amb les urgències del present.

Encara i malgrat tot, en el marc de l'exposició Miró i els Estats Units

En aquest context s'emmarca *Encara i malgrat tot*, una jornada de converses i poesia vinculada a l'exposició *Miró i els Estats Units*, que tindrà lloc el **diumenge 8 de febrer**, d'11 a 16 h, amb un interludi de vermut. A partir de l'experiència de Miró als Estats Units, on va trobar acollida institucional, estímul creatiu i contacte amb l'exili, la trobada proposa una lectura actual del context nord-americà, entès com a símptoma de transformacions sistèmiques d'abast global. Amb veus com les de **T. J. Demos, Emily Jacir, Neema Githere, Legacy Russell, Sara Nadal-Melsió i Marta Peirano**, el programa explora quin marge de transformació poden tenir l'art i les institucions culturals.

Sòl, Pols, Espant, Ritme, en el marc de l'exposició de Kapwani Kiwanga

Entre el març i el maig, el programa en quatre sessions *Sòl, Pols, Espant, Ritme*, vinculat a l'exposició de Kapwani Kiwanga, aborda en quatre sessions les cicatrius i les ferides obertes de la colonialitat en l'ecologia. Amb la participació d'**Imani Jacqueline Brown, River Claire, Mafe Moscoso, Kapwani Kiwanga, Samia Henni, Lydia Ourahmane, Olga Subirós, Joana Teixidor, Llorenç Bonet i Albert Soret**, les sessions posen el focus

en el sòl, l'aire, l'aigua i el territori com a caixes negres dels impactes de l'extractivisme. A través de pràctiques artístiques, arquitectòniques i de recerca, el programa fa visibles aquests danys, n'analitza els cicles de toxicitat i regeneració, i obre espais per a la dissidència i la imaginació utòpica.

Participació de la Fundació Joan Miró a la Setmana Catalana de l'Exposició Universal d'Osaka, 2025.
Foto: Noemí Tomás.

6.2 INNOVACIÓ EN MEDIACIÓ: LA PARTICIPACIÓ AL CENTRE

La Fundació Joan Miró fa un pas endavant el 2026 amb la integració d'entorns de mediació, educació i participació dins mateix del recorregut expositiu, una proposta innovadora a la ciutat que aspira a transformar la manera de viure el museu. Aquests espais, una mena d'interludis creatius, sensorials o ludicoparticipatius, permeten que visitants de totes les edats connectin amb les exposicions d'una manera més oberta, activa i corporal. La filosofia és clara: la mediació no és un apèndix pedagògic, sinó un lloc des d'on pensar, conversar i experimentar, en sintonia amb la idea de museu com a «arxipèlag d'illes interconnectades» de Clémentine Deliss. Així, el museu esdevé un teixit de maneres d'estar i participar en què l'art, la performance, l'arquitectura i l'educació conviuen de manera orgànica.

Aquest impuls es concreta en nous espais de mediació inserits a les exposicions i en la col·laboració amb **FONDO**, col·lectiu de creadors vinculats a les arts performatives que activarà la nova presentació de la Col·lecció des del 12 de març. **Carolina Campos, Fernando Gandasegui, Sara Manubens i Lautaro Reyes** proposaran laboratoris, trobades i dispositius que exploren el cos i les metodologies col·lectives, i obriran així la porta a formes de relació que van més enllà de la mirada. Paral·lelament, el programa de mediació vinculat al Premi Joan Miró, que s'ha convertit en un signe distintiu del departament, desplegarà un ampli ventall d'accions: des d'un espai participatiu concebut per l'artista sonora i DJ **Maguette Dieng** fins a un projecte educatiu amb l'Escola Pau Sans i

Taller *Message d'ami* durant Barcelona Dibuixa 2025. Foto: Pep Herrero.

la posada en marxa d'una Xarxa d'Escoles del Premi Joan Miró, pensada per donar continuïtat, recursos i comunitat a mestres i estudiants.

El programa incorpora també noves eines i artefactes de mediació. La maleta ***Miró vist per Gomis***, destinada a escoles de primària, utilitza les fotografies de Joaquim Gomis per revelar processos, gestos i imaginaris del treball de Miró, i fomenta així una mirada activa i la integració de la narrativa visual a l'aula. En paral·lel, la col·lecció **«Manual per fer volar coloms»** convida públics de totes les edats a explorar les exposicions amb el cos i la imaginació a través de materials creats per artistes locals: Júlia Lull Sanz, Mery Cuesta, Mar Reykyavik, Alba Mayol, Elena Maravillas, Paula García-Masedo, Blanca Pujals, Emma Prats i Jesu-si Arpal Moya. Són propostes obertes, sense instruccions tancades, pensades per activar lectures personals i afectives de les obres. Amb tot plegat, la Fundació Joan Miró consolida una mediació que no guia, sinó que acompanya; no explica, sinó que obre; no simplifica, sinó que convida a habitar els espais, els materials i les preguntes de l'art.

6.3 SOSTENINT LA CREACIÓ MOLT JOVE

Igualment, la Fundació Joan Miró manté un compromís històric amb l'acompanyament a creadors i creadores molt joves, i el 2026 aquest eix pren una presència reforçada amb dues cites destacades: la **novena edició de Lluerna** i la consolidació del **Festival u22**. Ambdós programes situen la institució com a espai de trobada, visibilització i acompanyament de les pràctiques emergents, i ofereixen tant context professional com oportunitats reals per desenvolupar projectes artístics i cinematogràfics en les seves primeres etapes.

Del 16 al 18 d'abril, **Lluerna** es presenta com un **festival d'arts emergents** que combina *mentoring* a porta tancada i una jornada pública. Durant els dos primers dies, deu artistes seleccionades a través d'un procés mixt (comitè d'experts i convocatòria) treballaran amb professionals del sector per rebre orientació, compartir metodologies i posar a prova noves formes de presentar processos creatius. Entre els acompanyants d'enguany hi ha figures com Cristina Anglada, Alex Alonso Diaz, Cory John Scozzari, Lydia Ourahmane i Arash Faye. La jornada pública del 18 d'abril obrirà amb una conversa entre **Manuel Segade**, director del Museo Reina Sofía, i **Martina Millà**, cap d'exposicions de la Fundació Joan Miró, que revisitaran quinze anys de genealogies de l'emergència a Catalunya, per després donar pas a presentacions escèniques de les artistes, en un format híbrid entre visita d'estudi i performance.

La promoció del talent emergent s'estén també al cinema amb la **vuitena edició del Festival u22**, que tindrà lloc **del 30 de setembre al 4 d'octubre**. Consolidat com una plataforma de descoberta i formació per a cineastes de fins a 22 anys, el festival manté el seu model organitzatiu liderat per joves, que garanteix relleu generacional i mirada contemporània. L'edició d'enguany incorpora un fil temàtic **dedicat al centenari de Pere Portabella i la seva relació amb Joan Miró i el CEAC**, i amplia així el diàleg entre cinema, arts visuals i institució. Projeccions, tallers, jornades professionals i es-

pais de xarxa configuraran un programa que entén el cinema com a dispositiu crític i com a pràctica situada, fet que enforteix una comunitat que ja ha acollit artistes convidats de rellevància internacional en edicions recents.

Setmana d'Art de Montjuïc de l'Escola d'Art Coco y Píncel, 2023.
Foto: Noemí Tomás.

5ª edició del Festival u22. Foto: Quim Riera.

6.4. PRIMAVERA DE PERFORMANCE I MÚSICA PER TANCAR EL 50È ANIVERSARI

El programa **Reencarnacions** ofereix una aproximació singular a la memòria viva de la Fundació Joan Miró convidant vuit artistes contemporanis a revisar performances, happenings i accions que han marcat els primers cinquanta anys de la institució. Lluny de la rèplica estricta, aquests *reenactments* es plantegen com a exercicis de traducció: gestos que passen d'un cos a un altre, energies que se situen en un present nou i que revelen com les accions històriques dialoguen amb la nostra mirada actual. El projecte, encetat el 2025, culminarà el 2026 amb dues propostes que posen en relleu la dimensió performativa del museu i la seva capacitat d'activar memòries.

La primera d'aquestes cites serà el **14 de febrer**, amb **Reencarnació VI: Festejar**, en què **M0nster** **L4b** reinterpretarà **Honeymoon Project**, d'Antoni Miralda, i recuperarà l'esperit festiu i irònic d'aquella primavera del 1986 en què la Fundació Joan Miró

es va vestir de núvia. La darrera acció, **50 anys, 32 minuts, 10 mil·lennis**, tancarà el programa en **col·laboració amb el MACBA**. Dirigida per **Dora García**, proposarà un pelegrinatge col·lectiu entre ambdues institucions, una acció que reflexiona sobre les capes temporals i simbòliques que intervenen en qualsevol celebració d'aniversari, i que actua com a pont cap al 30è aniversari del museu veí.

El 2026 també marca el retorn de **Música a la Miró**, el cicle de música contemporània. Després de l'èxit del 2025, amb 1.680 assistents, l'edició d'enguany desplega la línia comissarial **Tech i Terra**, que explora les tensions i afinitats entre tecnologia, arrelament i creativitat sonora. Les terrasses de la Fundació, en diàleg continu amb l'arquitectura de Sert i el paisatge de Montjuïc, esdevenen escenari d'hibridacions entre **electrònica, techno, ambient, llengües locals i relats del present**.

Música a la Miró • Concert Lewis OfMan. Foto: Càstor Pérez.

6.5 INCLUSIÓ

El mes de juny, la Fundació Joan Miró reforça el seu compromís amb la diversitat i la inclusió a través de dues exposicions que situen la cultura com a espai de drets, expressió i comunitat: ***Aquí hi pinto molt*** i ***Llars en moviment***. Ambdues propostes neixen de processos col·laboratius de llarga durada i activen el museu com un lloc on art i justícia social es troben de manera directa i transformadora.

Aquí hi pinto molt és el resultat d'un projecte que reivindica el dret de les persones amb paràlisi cerebral i pluridiscapacitat a participar activament en la vida cultural. Impulsat per FEPCAT i amb la col·laboració de la Fundació "la Caixa", el projecte involucra cent participants de vuit associacions d'arreu del territori. A través de l'exploració de diverses tècniques artístiques, la iniciativa pren com a referència l'esperit de recerca i llibertat creativa que Miró va viure durant la seva estada als Estats Units, i potencia l'expressió individual com a eina de construcció d'identitat i reivindicació col·lectiva. L'art esdevé, aquí, un instrument de transformació social i de veu compartida.

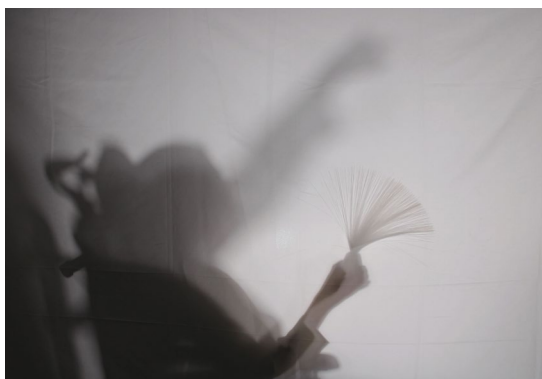
En paral·lel, ***Llars en moviment*** dona visibilitat a persones en situació de sensellarisme, explorant el concepte d'habitar més enllà de l'espai físic i situant-lo també en l'àmbit emocional i simbòlic.

Mitjançant la fotografia participativa i un procés de sis mesos de treball, els participants —vint persones de tres centres residencials d'inclusió de Sant Joan de Déu— exploren passat, present i futur per narrar les seves vivències i repensar la pròpia identitat. L'exposició resultant, oberta del 4 de juny al 30 de juliol, mostra no només les imatges creades, sinó també el procés continuat d'apoderament i mirada compartida. En un context en què el sensellarisme afecta prop de 4.900 persones a Barcelona, aquesta proposta esdevé un espai de dignitat, escolta i reconeixement.

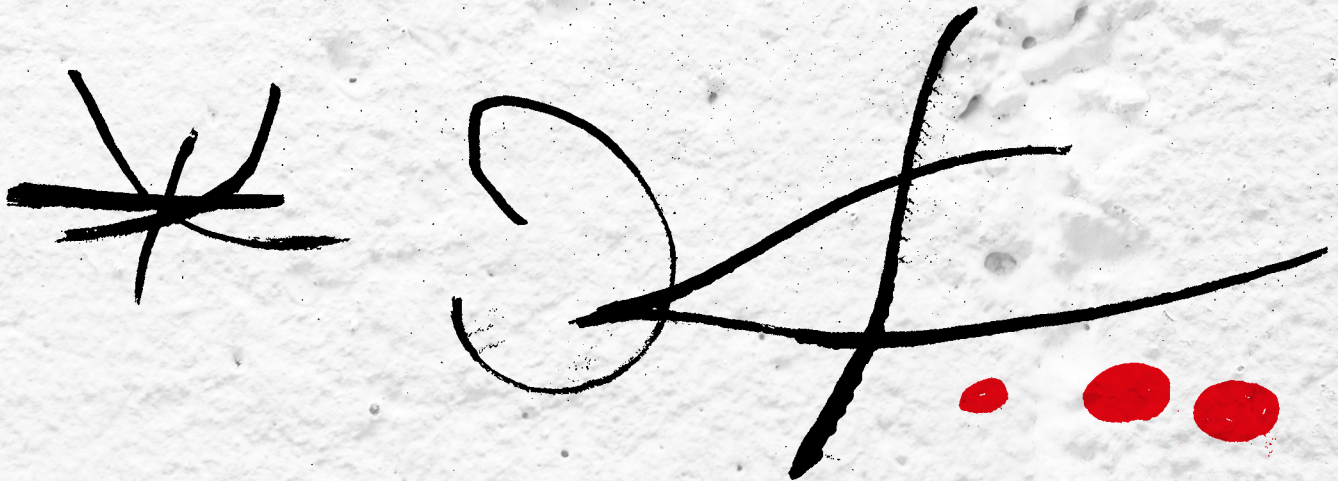
Projecte Llars en moviment.
Foto: Eugènia Ortiz.

Projecte *Aquí hi pinto molt* en col·laboració amb FEPCAT.
Foto: Anna Oliva

7. Publicacions

Fundació Joan Miró

Parc de Montjuïc
Barcelona

Centre d'Estudis
d'Art Contemporani

Les edicions de la Fundació conviden els lectors a apropiarse a l'art i al pensament crític des d'una pluralitat de mirades per tal d'iniciar converses que eixamplin perspectives sobre les exposicions i les obres de Miró i les dels altres artistes contemporanis que es presenten a les sales del museu.

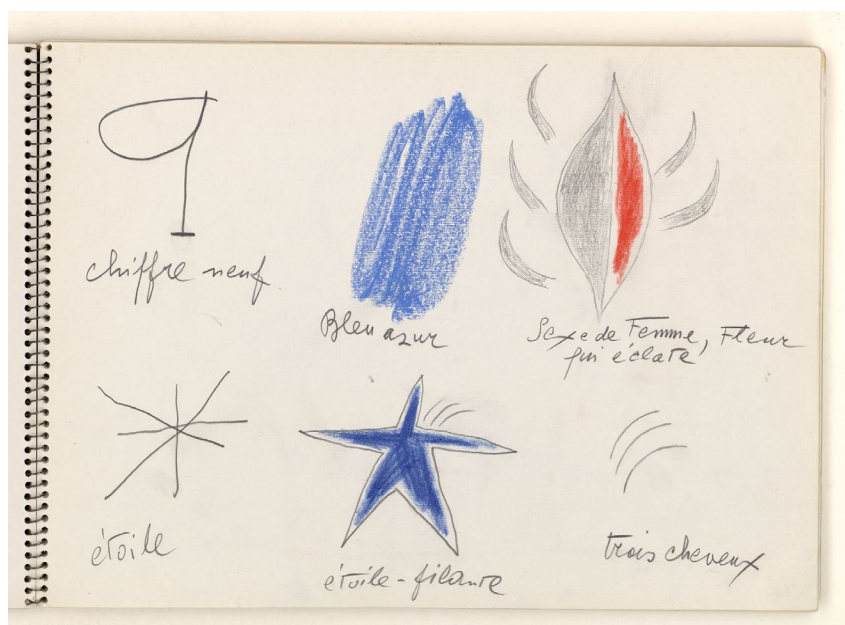
7.1 FUNDACIÓ JOAN MIRÓ. UN ITINERARI OBER

Coincidint amb el 50è aniversari de la institució, es publicarà una nova edició de la guia de la Fundació Joan Miró que s'estructura al voltant de tres seccions. En primer lloc, un article de **Marko Daniel**, director de la Fundació, que contextualitza el naixement de la institució, la seva trajectòria i contemporaneïtat, així com la seva visió de futur. En segon lloc, es presenta una selecció de les obres més destacades de la Col·lecció, els comentaris de les quals s'han redactat de forma col·laborativa, sumant-hi les diferents veus de **l'equip de l'àrea artística**. Finalment, la cronologia de la vida de Joan Miró, escrita per **Elena Escolar**, del departament de conservació, situa el context històric i social de la trajectòria de l'artista.

7.2 MIRÓ I ELS SIGNES

En la seva pràctica artística, Joan Miró va crear un vocabulari de signes amb què va pintar, pensar i expressar-se poèticament. Com i per què apareix aquest llenguatge abstracte que es desplega al llarg dels anys? Com ressona avui dia? La poeta **Claudia G. Caparrós** i l'il·lustrador i dissenyador **Juanjo Oller**, de Milimbo, s'encarregaran d'explicar a lectors de totes les edats les línies visibles i invisibles que uneixen les constel·lacions de signes mironianes.

Joan Miró, Estudi d'elements escenogràfics per a "L'oeil oiseau", c. 1968. Fundació Joan Miró, Barcelona.
© Successió Miró, 2025.

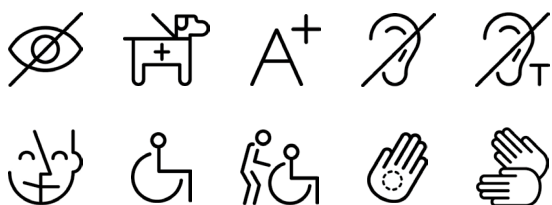

INFORMACIÓ GENERAL

Consulteu tota la **informació pràctica** per a la visita a la Fundació Joan Miró al següent enllaç: www.fmirobcn.org/ca/visita/

Podeu descarregar-vos www.fmirobcn.org/ca/bloomberg-connects/ per **descobrir els espais i les obres del museu**.

Accessibilitat:

Imatges disponibles per a la premsa i dossier digitalitzat a la nostra sala de premsa virtual www.fmirobcn.org/premsa.

Contacte de premsa:

laura.rigal@fmirobcn.org
+34 681 055 559

NO
NO

Fundació Joan Miró

Parc de Montjuïc
Barcelona

Centre d'Estudis
d'Art Contemporani